



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1416/2022
03.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Младен Васић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа законски заступник Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2955/21 од 03.12.2021. године, у седници одржаној 03.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2955/21 од 03.12.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2955/21 од 03.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 362/20 од 10.05.2021. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете у виду разлике у висини између остварене пензије и зараде коју би тужилац остваривао у периоду од јула 2017. године до јула 2020. године године, исплати појединачне месечне износе са припадајућом законском затезном каматом, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 184.641,00 динара са законском затезном каматом на трошкове заступања од 69.375,00 динара од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2955/21 од 03.12.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14,

87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер је одлука у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, и са начелним ставом Заједничке седнице Савезног суда, Врховних судова и Врховног војног суда од 25. и 26.11.1986. године да се накнада штете која ће sukcesивно настајати у будућности на име изгубљене зараде може sukcesивно утуживати за протекли период, а не само у виду ренте. Предмет тражене правне заштите је накнада штете у висини разлике између зараде на коју је тужилац имао право у периоду јул 2017.-јул 2020. године и висине инвалидске пензије коју је тужилац примао у наведеном периоду. О овом праву тужиоца и висини тражене накнаде судови су одлучили уз правилну примену материјалног права, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете (исплате) поднета је 24.07.2020. године и вредност предмета спора је 1.066.722,59 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**